

Formand Dr. Stubs Tale.

Bed 25 Aars Feiten af V. H. S.

Kjære Præster og Repræsentanter for den norske Synode, kjære Normal skolens Forbeter og Elever, kjære Troesbrødre fra fjern og nær. Raade og Fred.

Vi er samlede til en Jubelfest idag. Synoden for den norske evangelisk lutherske Kirke i Amerika, repræsenteret ved Præster og Menighedsrepræsentanter, fejrer idag sit Skolelærerseminars 25-Aars Feit. Samfundet selv har kunnet fejre sin 50-Aars Feit for 11 Aar siden; Samfundets Præsteskole, Luther Seminar, sin 25-Aars Feit ogsaa for 11 Aar siden, og Samfundets College, Luther College, sin 50 Aars Feit for 3 Aar siden. Saa stod da kun tilbage, at ogsaa denne Samfundsskole kunde fejre sin Færelsdag ved en Messe i sin Skole.

Paa Samfundets Begjæring indstiller jeg vor Normal skole med Dagen. Vore Diener gaar først og fremst op ad til Gud, fra hvem al god Gave og al Velstand kommer, og vi taler af et helt og fuldt Hjerte for den Gave Gud i disse 25 Aar har skænket vort Samfund i denne Skole. Hvis Opgave har været at give unge Mænd og Kvinder en kristelig Uddannelse, ja, hvad mere er, en kristelig Opdragelse for det Livsald selv at være som Lærere og Lærereinder, altsaa give Værn i og udenfor Samfundet en kristelig Opdragelse.

Vi mindes idag med Tak til Gud denne Skoles ærværdige Fader den mer 80 Aar gamle Professor Willeisen, som lagde saa meget af sin Kraft ind i denne Skole, og hvis Navn er uadskillelig knyttet til den. Gud velsigne ham for hans Vinsjæring og give ham for Jehu Skyld en god Aftenhvile, en rolig Død og en salig Hvile.

Vi mindes ogsaa idag alle dem, som har været som Lærere og Lærereinder ved denne Skole, og beder Gud velsigne dens minnende Lærere og Lærereinder og da ikke mindst ham, der nu i en Række af Aar har staaet som Skolens Bestyrer og virket med Nædd.

Da Oplysningen udgik til mig som Samfundets Formand om at tale ved Skolens Jubelfest, udtalte

komtidig det Beste, at mit Gennemtaale blive „Den kristelige Opdragelse“.

Men hvorfor heller ikke noget Gennemtaale som vilde passe bedre ved en Tale om denne, da det er det mest betegnende Udtryk for Skolens Væsen og Skolens Maal. Min Udtalening derom vil jeg smitte til det Ord i den 119. Salme: „Hvorved skal en Ung bevare sin Veien? Ved at holde sig efter Dit Ord.“

Dette Skriftudvalg og kristelig Opdragelse dækker ialtsald i en vis Grad hinanden.

Vi spørger først: Hvad er Opdragelse? Først vi besvarer dette Spørgsmaal, vil vi sige ja, at der er en stor Forskel mellem det at undervise, uddanne og det at opdrage. Undervisning har særligt til Maal at meddele Kundskaber, Uddannelsen har nærmest til Maal at meddele en vis Hærdighed for et bestemt Aald. Undervisningen vender sig i en almindelig fremtrædende Grad til Forstand og Omsorgsfuldhed. Uddannelsen vender sig desuden til Sjæle og Sjæle. Undervisning og Uddannelse vil teoretisk og praktisk dogtjænder for en eller anden Vinstilling. Man undervises og uddannes til at blive Lærere, til at blive Maler, til at blive Musikere, ja i vor Tid ogsaa til at blive Gaardbrugere, der forhaar at være sin Gaard paa en rationel, videnskabelig Maade. Men hvor grundig Undervisningen kan være i forskjellige Retninger, hvor god Uddannelsen for bestemte Formaal — Viljelivet i høiere Forstand, Mandshæder, Samvittigheden, Hensigten med Tilberedelsen paa Jorden, Motiverne, Bevæggrundene til vore Handlinger og vort Livsmaal, behøves ikke at berøres af disse Hensyn; og Erfaringen viser, at alt det nævnte kan lædes ud af Betragtning, ja allest virkelig bliver sat ud af Betragtning. Eller om vi se af disse Strænge anlægtes, saa er Mængden faldt.

Opdragelsen har til Hensigt og Maal at danne Karakterer. Personligheder og at fylde Verden med Mennesker, hvis „Ve er ren“, som Salmisten siger. Og med „ren“ mener Salmisten ikke blot at være fri for de forle Pletter, som aabenbaret grove Synder vil sætte paa et

Menneske, men dermed mener han de Reuber og Hellighed i Tanker og Liv, som giver en til et godt Menneske med Opgaver og til et Mønster for andre.

At opdrage Værn og Ungdom er derfor den største Opgave i Verden.

Antropologiske Systemer har mere eller mindre taget Sigte paa Opdragelsen, ikke mindst gennem Appel til Samvittigheden ved etiske Forskrifter.

Vi kan vel ogsaa pege paa Statens Forsøg paa gennem strenge Love og haarde Trusler at gøre en vis Indflydelse. Ser vi saa paa Statens Skoler her i vort Land paa de lavere saavel som paa de høiere, paa Højskolerne, Højskolerne, Universiteterne. Hvad er, om jeg tør bruge det Udtryk, deres Karakter? Hvad er deres Maal? Jeg spørger ikke om hvad deres Maal ofte kan være teoretisk, paa Papiret — men hvad det faktisk og praktisk er efter hele Anlægget og Metoden. Alle heller her er Spørgsmaalet det, om ikke mangfoldige, som har gennemgaaet de offentlige Skoler, alligevel kan have hvad vi i dagste Forstand kalder Opdragelse, fordi der er andre Faktorer, som spiller ind og tager Opdragelsen i sin Haand.

Men Spørgsmaalet er dette. Er Statens Skoler blot og bart Undervisnings- og Dannelseanstalter, eller er de virkelig Opdragelseanstalter? Det ligger i Sagens Natur, at de kun kan være det første. Staten, som Stat, spørger kun efter Gjerninger. Den spørger ikke efter Motiver, efter den drivende Kraft. Oplysder jeg mine Borgerpligter, saa er jeg efter Statens Dom en god Borger; Motiverne kan have været hvilke de vil. I sin store Almindelighed staaer det fast. Statens Skoler som saadanne, opdrager ikke, og kan ikke opdrage.

Eti ligejaalid som noget Menneske ved egen Kraft magter at gjøre sig behagelig for Gud, ligejaalid som noget Menneske ved sine egne Bestrebelse kan komme ind i Himlen, ligejaalid staaer Selvopdragelsen, eller Opdragelsen af andre i dagste Forstand i noget Menneskes Magt, ved noget blot og bart menneskeligt Mittel.

Det svar, som Salmisten giver paa Spørgsmaalet: Hvorved skal den unge bevare sin Veien? nemlig det: Ved at holde sig efter Dit Ord — har gennem alle Tider bevist Sandheden og vil vise den indtil Dagens Ende.

Kristelig sand Opdragelse om et Menneske gives der ikke uden Guds Ord, Lov og Evangelium. Med andre Ord: Der gives ikke nogen virkelig sand Opdragelse uden den, som bærer Navnet kristelig Opdragelse.

Den kristelige Opdragelse skal først og fremst være Gjemmet Sag. Og ialtsald er den, som er opvokset i et kristelig Hjem. Den bestyrtede Kro, som kan tages med fra Gjemmet er en kristelig Opdragelse. Den er mere værd end en Millionær.

Men Gjemmet alene magter som en Regel ikke alene at give Værn den opvoksende Slægt en kristelig Opdragelse. Derfor træder den kristelige Skole til som en nødvendig Hjælp til Gjemmet. Vi kan derfor sige, at for at vore Værn kan saa en virkelig Opdragelse, kræves Gjemmet og Skolens endrøgtige Samvirken paa fælles kristelig Grund. Det er Overbevisningen herom, som har skabt alle de kristelige Colleges og Højskoler, som findes blandt de norske Lutheranere her i Landet. Det er Overbevisningen om den kristelige Opdragelses uoverdørlige Betjødning for den enkelte, for Menigheden, for Samfundet, for Staten, som har bevæget den norske Synode til at oprette Skolelærerseminarium, hvor netop unge Mænd og Kvinder gennem Undervisning og Uddannelse og fremdrakt kristelig Opdragelse kunde dogtjænderes for Skolelærningen og gennem den blive Opdragere for kommende Slægter.

Vi vore kristelige Skoler, og da ogsaa for en stor Del af vore Skolelærer-Seminar, vil det under Gud i alle ringe Men afbærge, om de unge skal kunne bevare sin Veien. Vore Ungdom staaer jo for os som Fremtidens Haab, som Samfundets Haab, som Menighedernes Haab, som Statens Haab, og det med rette. Givte Opgaver og hvilke Ansvar har da ikke en Skole, som vil være en kristelig Skole. Givte Følge af Kristendommens Dyder, og ikke mindst af

alle Dydens Røder, Hjerteligheden, fraxen ikke en dem, som skal være lærere i en kristelig Skole, og som ved, at deres Bøværkning og Liv for Glevens ofte vil være det bestemmede. Er det sandt, at Præsternes Liv er Kongerikets Væb — væget skal virke mænsende og advarende for enhver Præst — saa tør det dog være ikke mindre sandt, at Glevens Udsyn og Liv vil være Glevens Væb og virke bestemmede for deres Liv, fremfor alt maa Hjerteligheden være Drivkraften i Skoledet. Men Hjerteligheden maa være været med Vidommen i Undervisningen og Udønnelsen og den hele Behandling. Det er ikke nok, at „Kristelig“ sættes paa Programmet; nei Glevens selv vil blive Skolens Væb, blive som et Væb for, at Skolen præstiff gjenneføder den kristelige Opdragelse. I 25 Aar har nu vor Normal-skole været lærereminister, bestaaet. Har det end ikke lykket sig at have en fast lærerstand af mandlige lærere, som har været Væb, saa er dog i denne Normal-skole en stor Skole, har af lærerinder, udgaaet fra denne Skole med det Mål for sig at øve en saa kraftig kristelig Indflydelse paa den opvoksende Slægt som mulig. De har udstrækt Tænk som vi har fra et faldt i Talsmand af Væns Hjerte og har søgt sig derude.

Så er et Vidueord om Seminarlets udførelsesrige Virke haar og saa idag den talrige Skare af Skolens Alumni. Den danner som en Hærensagt om Skolen i halsømmelig Erindring om den kristelige Bøværkning og Opdragelse, de har været Hjertelighed for. Maa de ikke vedblive at have som en Hærensagt.

Nej har forsøgt at fædte Skolens Bøves og Karakter efter Grundlagernes Tanke og haledes som den historisk er trødt frem til idag. Paa Jubilæumsdagen udstøder vi aller nok Tak til Gud og til Skolen for alt det den har udrettet i den kristelige Opdragelsesforanstaltning til Bøvne for Værn og Uagdom, Menighed, Samfund og Folk. Gud lode Strømmen af Bøvne udgaa af den til Gavn for Samtid og Fremtid, for Tid og Omgærd i Jesu Navn.

MARTIN LUTHER

Liv til Præst.

I sit 24de Aar (1507) blev Luther af Biskoppen ordineret eller viet til Præst, hvorefter der ogsaa lød det Ord til ham: „Modtager her Røgten til at ofre (Kristi Legeme og Blod) for levende og døde.“ Derfor skrev Luther herom senere: „At Jorden ikke oplygte os bage, var

urigtigt (menneskelig) tank og en altfor stor Taalmodighed af Gud.“ Dog, trods alle antikristelige Tilfæltninger, erkendte Luther ogsaa i den sin Ordination for guldig. Han læste da første Gang Messen, som han gjorde i en temmelig lang Nælle Aar derefter. Dog erklærede han saadan Messelæsning for den største Synd i sit Liv, idet han deri saa ofte havde fornæglet og krænklet det eneste fuldgældige Jesu Kristi Offer.

I det følgende Aar, 1508, blev han paa Anbefaling af sin onkel Professor Dr. Staupitz kaldt til Professor i Filosofi ved det nylygte (1502) stiftede Universitet i Wittenberg. Dog allerede Aaret derefter (1509) turde han ombytte sit filosofiske Virksomhed med det theologiske (han blev Baccalaureus i Theologien, og tillige med den lærige Bestemmelse ad biblia, til at forklare Bibelen). Han valte derfor snart en saadan Opfatning, ikke alene ved sine Forelæsninger men ogsaa ved sine Forelæsnings, hvorved han nu altid lagde den hellige Skrift til Grund, at den daværende Rektor ved Universitetet, den berømte Melstedt, sagde om ham: „Denne Mand vil komme til at gøre alle Doktorer forstyrrede og spiltle en og Væb og reformere den hele romerske Kirke; thi han holder sig til Profeternes og Apostlernes Skrifter og loar vist ved Kristi Ord.“

Reiser til Rom.

Ikke mindre stod han i stor Anfælse hos sine Ordensbrødre, Augustinermunkene, hvorfor de i Aaret 1510 sendte ham til Rom for at saa bilagt nogle Skridtigheder, som var opstaaet blandt dem, hvilket Svært han ogsaa udførte til begge Parters Tilfredshed. Hvor meget han dengang var hengiven til den pavelige Overtro, betænder han selv, han siger:

„Jeg var ogsaa i Rom som en loabelig Deigen, løb gennem alle Kirker og Støtter (Karturenes Begraevelse) og troede alt, hvad der var skønnelig laet.“

All, hvad han nder saa og hørte, bemærkede han siden faare meget, da han vidnede mod den romerske Kirkesuelighed, saa han ofte sagde derom, at han vilde ikke taget tusen Gulden for, at han ikke skulde faaet se Rom. Men ogsaa i andre Henseender var denne Reise til Rom vigtig for ham. Allerede undervejs havde det Skriftens Ord: „Den retfærdige af Troen skal leve“, kaldt ham tungt paa Sinde, idet at han havde formaaet vel Hart at udtyde det. Alt det, som Kirken havde anbefalet ham til Udøvelse af Synder, var han villig til at gjøre, da han kom til Rom. Da han nu her paa sine bare knæ knæ og ned ad den jaakaldte Vi-

latustrappe, som skulde være ført fra Domhuset i Jerusalem, for at saa den pavelige Kirke, da lød det nu i hans Hjerte som en Tordenrøst: „Den retfærdige af Troen skal leve.“ (Rom. 1, 17, Kap. 2, 1). Dette berøvede ham vistnok nu af Trøst, som han her søgte i sine udsørges Gjerninger og Tøvelser; og endnu blev altid den trøstende Mening i disse Ord skjult for hans Sind.

Hver Doktor og Præst.

Efter sin Tilbagekomst (1511) blev Luther paa Staupitz's indtrængende Formaning, trods sin egen Modstræben, Doktor i den hellige Skrift (Doktor biblicus), og da en saadan Befordring altid var forbunden med kostbare Høitideligheder gav Skurforsten selv Pengene dertil.

Staupitz trængte ind paa Luther, at han skulde modtage denne Præbendvisning, med de Ord: „For Herre Gud behøver nu unge og frættige Doktorer; thi han har store Ting fore i Himlen og paa Jorden.“

Det var ikke en blot og bar Form; thi Luther modtog med sin Doktorhat det Skuld, at forsvare den hellige Skrifts Væb mod alle Angreb. „Det har jeg,“ skrev han, „maattet sværge og love høitideligt min allerhædseste hellige Skrift at prædike og lære trofast og rent.“ Dette offentlige, vigtige Skuld og denne Ed erindrede han sig under

mange store Kampe og trængte sig dermed.

Da han nu ogsaa i det følgende Aar, 1512, blev Præst i Wittenberg, besjattede han sig nu paa denne Tid mere alvorligt med den hellige Skrift end tidligere, gjenomlæste den med Flid, og for altid at kunne forstaa den des sikkere, lagde han sig ivrig efter det hebraiske Sprog, hvorpaa det gamle Testamente oprindeligt er skrevet, ligejoms ogsaa det græske Sprog, hvorpaa det nye Testamente er skrevet. Og hans tiltagende dybere Indsigt i den hellige Skrift fra

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flis de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are

reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

20th Year Opens Sept. 22

Second Semester Opens Jan. 26

Gym. Building

Main Building

WHERE IT IS.—At Parkland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Natural, Commercial, Vocational, Domestic Science. Special department for foreigners. Strong courses in PIANO, VIOLIN, and VOICE.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletics, Band, Orchestra, Chorus, Glee Clubs, Debating, Literary, and Mission Societies.

SPECIAL FEATURES.—Homelike atmosphere, best influences, fewest possible restrictions, short hours, no entrance examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing: 36 weeks, \$150; 18 weeks, \$85; 9 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how we do it. It is free. Send for it.

Address N. J. HONO, Principal, Parkland, Wash.

denne Tid vidne hans Forelesninger, især over Galaterbrevet, og hans Prædiker, navnlig ogsaa over Katekismen, saavel som hans lærde Disputationer, hvori han tappert og mægtigt forsvarede sine den Gang nye, men egentlig gamle apostoliske Læredomme mod alle Slags Modsigelser. Dertil skrev han mange Breve til alle Slags Folk af den kristelige og verdslige Stand, der havde taget ham paa Hoved for sine ængstelige Samvittigheder. I alle disse Breve er det hans Hovedhensigt, at vise Menneket ved ingen af sine Gjerninger, men alene ved Troen paa Jesus Kristus kan blive retfærdig og salig.

Til disse og andre Arbejder, som paalod ham, kom ogsaa endnu i Aaret 1515 Visitation af 10 Augustinernestere i Weissen og Thüringen, hvilket Arbejde Staupitz overdrog ham under sin Præbende. Saa vanskeligt, som dette var, som udførte Luther dette Overb med stor Trofasthed og opretted ved denne Leilighed Skoler og somandede sine Ordensbrødre til flittig Vibelevning og til et flittigt, fredeligt og fugtigt Liv. Dog havde disse Forretning, at visitere Klostrene, endnu den hæderlige Nytte for Luther, at han paa denne Vej ogsaa kunde med egne Øine se og lære grundigt at kjende den store Nødværdsel, som berseede det. Saaledes beredte Gud mere og mere denne dærbare Mand til hans Gjerning, som nu snart skulde begynde, nemlig til den store almindelige Kirkeforretning.

Afskadehandelen.

Paa denne Tid (1516) kom Afskadekammeren Tezel (der var født i Leipzig) ogsaa til Outoguen af Wittenberg. Den daværende Pave Leo der tiende havde nemlig ladet udforske en almindelig Afskad, da han behøvede mange Penges til at fortsætte Pogningen af den pragtfulde Peterskirke i Rom; og nu havde han især overdraget til Kurforst Albert af Mainz, der tillige var Erkebisp, at lade prædike denne Afskad i Tyskland, til hvilken denne uddalgte Tezel kom. Denne var et uforkammet Meene. Han allerede den Gang for sit Kæmpe Leones Skuld af Keiser Maximilian af Innsbruck skulde være drøftet i en Sæt. Jo mere uforkammet han var, jo mere jantes den nye Erkebisp, at han egnede sig til Afskadekammer. Han tog lade ogsaa sit Hver med stor Jæret, opreiste allevegne, hvor han kom, et Afskades med Pavens Vaaben paa, og forklarede Folket at dette store formaade at udrette lige saa meget som kristi Kors; det kunde udflette de største Sander, selv de, som man endnu agtede at begaa; saasomt Pen-

gene hang i Aften, sprang Skolen ind i Himmelen. Efter hans Tægt kostede Trolddom 2 Dukater, Mord 5 Dukater, Kirkerov 2 Dukater og Mened 9 Dukater osv.

Cyffant 15. Tæret.

Med Forberedelse erfarede Luther i Skriftebogen Kølgerne af saadan Afskadeprædiken. Antallet af hans Skriftebøer formindsktes mere og mere, og de som endnu kom til ham, berørte sig paa den erboernde Afskad og vilde ikke vide af nogen Bod. Luther begyndte nu, som han selv siger, at prædike derom; man kunde vel gjøre noget, som var bedre, og siktere, end at løse Afskad. Han beklæmpede altsaa ikke Afskaden selv, men alene dens overdrone Anseelse, og lade dermed endnu intet andet i Sunde, end at forvare Pavens Anseelse, hvilken han endnu holdt højt i Hæret. Han mente, at alt dette skede mod Pavens Vilje, som derved han søgte Sædes Frelse. Men Tezel og hans Tilhængere udfreg Strafs Luther for en Gæstgjæster. Dette tvang Luther til at udrarbejde fem og nitti Sætninger mod Afskadens Misbrug, hvilke han ogsaa udflog paa Statsforberedelsen i Wittenberg den 31te Oktober 1517 med Opfordring til alle nær og fjert, at enhver, som vilde eller kunde, mundtlig eller skriftlig kunde gjøre Indvendinger derimod. Den første af disse Sætninger var: „Da vor Herre og Kæster Jesus Kristus siger: Gjør Bod osv., saa vil han, at hans troende Verus ganske Venet paa Jorden skal være en stadig og uophørlig Bod.“

Luther selv forestillede sig ikke, hvilket vigtigt Skridt han havde gjort ved Offentliggjørelsen af disse Sætninger, og at disse skulde blive Begyndelsen til en Kirkes Reformasjon. Han havde nemlig endnu aldeles ikke angrebet den pavelige Afskad selv, men alene de største Misbrug af samme, og derved underkastet sig Kirkes Dom. Men uden at Luther dengang vidste det, havde han deri angrebet Pavebarnet i Hjertet, idet han deri havde paastaet, at Menneket har Del i al kristi og Kirkes Gøder som Gave, ogsaa uden noget Afskadebrev, og at saaledes Troen alene gjør retfærdig og salig for Gud. Det var denne Kæret, efter hvilke mange tusinde ængstede, tvilende og plagede Hjertier allerede forlængst havde jullet. Deraf kom det, at Luthers Sætninger i Løbet af Hjorten Dage gjennemløb hele Tyskland og efter fire til seks Uger var gjennemløst over hele Europa. Ja, fire Aar efter skabte en Rejsende dem i Jerusalem.

Paven havde først foragtet hele Sagen og ment, at den Strid, som var opkommet derved, snart vilde lag-

ge sig igjen af sig selv. Men da han saa, at deraf opstod en Bevægelse, som altid blev mere og mere farlig for hans Anseelse, lod han stævne Luther 1518 til inden jertti Dage personlig at indfinde sig i Rom. Men Kurforst Fredrik den Tjerte af Sachsen udrørkede dog, at Luther skulde blive forhørt i Tyskland, og navnlig i Augsburg, hvor da Nifedagen holdtes, ved Kardinal Cajetanus, som i Kirkes Ravn skulde paalægge ham at tie. Da dette forhør skrev Luther bl. a.: „Da jeg hørte Kirkes Ravn nævne, forberedede jeg og tilbød mig at give efter, jagde ogsaa til Kardinalen, at jeg vilde tie heretter, lod han ogsaa, at han vilde paalægge mine Modstandere at holde sig stille og at holde inde med sit Skrig. Men han afflog mig ikke alene det, men træde mig med, at hvis jeg ikke vilde tilbagefalde, vilde han fordomme alt, som jeg havde lært andre. Nu havde jeg allerede lært Jøll Katekismen, hvorved mange Menneker havde forbedret sig, og vidste derfor vel, at jeg ikke kunde taale, at den skulde blive fordomt. Jeg vilde da somme til at fornekte kristum. Jeg var altsaa tvungen til at vedblive.“

Da nu Luthers Bønner frøgløde for andre Anslog af Kardinalen, saa raadede de ham til at forlade Augsburg i al Stillehed, efterat Kardinalen havde erklæret: „Jeg vil ikke have med det Væst at gjøre; thi han har dybe Pine, og det gaar underligt Tanke gennem hans Hoved.“ Luther fulgte altsaa sine Bønners Råd, forlod Augsburg om Natten og kom velbeholden tilbage til Wittenberg den 31te Oktober. Skjønt nu Kardinalen fuld af Bræde over sin forjævede anvendte Røse at bevæge Luther til Tilbagefaldelse, skrev han til Kurforsten, at han skulde idelmindste jøge Luther ud af Sachsen, saa raadede dog andre Kurforsten til det modjætte. Ravnlig skrev den fortræffelige Bisp av Würzburg til ham:

„Ederes Hørlighed maa ikke lade den fortræffelige Martin drage bort; thi da især det ham Uret.“

Ja, selv Keiser Maximilian lod sine Kurforsten; han maatte omhyggelig bevare denne Runt; det kunde indtræffe, at han behøvede ham. Saa jast og ubevogelig som Luther viste sig under disse Forhandlinger i Begyndelsen af den Ulykkelige Sandhed, saa tør man dog ikke mene, at han derunder var besjælet af et hødeligt Hød. Han havde vel endnu altid tilbage for Tanken om at jette sig imod „den hellige comerske Kirke“, men fra dette ene kunde han ikke træffe sig tilbage, nemlig at fastholde, hvad han efter

(Førtj paa Side 7.)

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
Provident Bldg., 19. & Pacific
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Spørgsagene Ifølge Aftale
Main 1957; Res., Madison 1003
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Dr. Hyslin
Office 1291-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 524 No. 1 St. Main 663
House calls made preferably outside of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

Lien's Pharmacy
Schubertstrasse Apotek.
Ole B. Lien. Harry H. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma - - - Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Phone Main 7220
Carl B. Halls
Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wn

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgives haade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

"Pacific Herald" 75 Cents Aaret. Fri fra nu til Nystaar til Alle, som betaler for 1915. Følg med i Kirkens Arbejde. Læs "Herald"!

Alle Penges til Pacific Herald sendes til Parkland, Wash.

Redskabsdet.

Olem lfe Redskabsdet i Seattle (Ballard) fra Ude til 12te Rov. Pastor Bergejens Wald.

Synodemusdet.

Fra Synodemusdet skal vi denne Gang sin berette, at Foreningsskuffens Rapport med Forslag til Foreningsbetingelser og Foreningsartikler vedtoges i Synodemusdet med 347 Stemmer for og 170 Stemmer imod. Foreningsbetingelserne og Foreningsartiklerne er antaget med to Trediedels Majoritet.

I naeste Nummer vil "Herald" indeholde Beretninger fra Synodemusdet.

Denne Gang vil "Herald" s Læserne maatte nøle sig med, at de saar Dr. Stubbs Tale, som han holdt ved 25 Aars Jubilæumsfejninghederne ved Luther Normal School. Vi har før berettet fra Høsten, men vi haade den Gang ikke Dr. Stubbs Tale.

Vi vil her af denne Tale skal staa i dette Nummer af "Herald", thi den passer netop i vort Reformationsnummer. Vi vil nemlig denne Gang spde saa meget af vore Spalter som muligt med Læsning i Katedrina Reformationer.

400 Aars Jubilæum.

Om tre Aar er det 400 Aar, siden Reformationens Begyndelse. I 1917 vil der blive fejret store Fester rundt omkring i hele Verden, hvor der findes Lutheranere. Vi tør vist lige, at mange ikke Lutheranere vil ogsaa fejre i Anledning 400 Aars Dagen.

Det paahviler os, som er Lutheranere, at arbejde ihærdig for, at vor lutheriske Aar bliver bedre og bedre kendt ogsaa udenfor vor Kirke. Alle, som er fænde Lutheranere vil gjere dette.

Det burde være umulig at finde Lutheranere, der skammer sig ved den lutheriske Kirke. Den som skammer sig er usidende om hvilken en Stat Gud har givet os i den og hvilke store Beskæftigelse den har ydet Mennekeheden.

Reformationens Dagen.

Vi burde aldrig blive tvæet af at læse om Reformationen og dens herlige Beskæftigelse. Hvert Aar burde Fester fejres i alle lutheriske Menigheder, hvor det er muligt.

Den 31te Oktober 1517 oplyg Luther sine 95 Theser mod Afslødheden. Gud storede det saa, at dette blev Reformationens Begyndelse.

Lad os nævne nogle af dens vigtigste Beskæftigelse.

Ved den Gjertning, Gud lod ske ved Dr. Martin Luther, fik Menneffene:

1. Den aabne Bibel, som i lange Tider havde været skjult. Der ved, at Luther overlatte den til Lytt, blev den hver Mand's Eie. Her er ret forstaaet Milden til alle de andre Gøder, som Gud gav os ved Reformationen.

2. Ved Reformationen blev Bibelens Hovedsag atter sat paa sin rette Plak, nemlig den Sandhed, saa holde vi da for, at et Menneffe bliver retfærdiggjort ved Troen uden Lovens Gjertninger. Den Sandhed, som er Summen af alle Bibelens Pøger, er den, at Jesus er Veien til Salighed for alle troende Sjæle. Denne Være er Væren om en arm Synders Retfærdiggjort for Gud. Da denne Sandhed ved Guds Raade lyste ind i Luthers Hjerte var han i Sandhed frigjort og kunde begynde Reformationens Gjertning for fuldt Maat. Derfor da Sønnen saar frigjort Oder, er i virkelig Fæle.

3. Reformationen gav os atter en aaben Adgang til Gud ved Evangeliet. Pavestirken havde lukket denne Adgang med alleslags menneskelige Anordninger. Ved Luther lod Gud atter Ordet om Raade og Forladelse for Kvist Skuld lyse i al sin Herlighed.

4. Ved Reformationen fik vi atter Altersens Sakramente, saaledes, som Jesus indstiftede det. Pavestirken havde forvansket det og forvaltede det ikke ifølge Jesu Ordning.

5. Ved Reformationen blev atter Evangeliet's Prædiken sat øverst.

saaledes, som i den første kristne Kirke. Pavestirken havde prædiken Mennekesbud og Paasund. Na lader atter Ordet om den korsfæstede og opstandne Kristus Jesus.

6. Ved Reformationen blev man atter bejeiet fra Overtro og Mennekesfragt, som Pavestirken havde nedlæst dem med.

7. Reformationen anstyrede det tyranniske Kirkesælde og Kirkespott, som Pavestirken havde opbygget ved Lagn, Mord, Krig, Forsølgelse og Udpressninger.

8. Reformationen Helede rei mellem Kirke og Stat ifølge kristi Ord, saa giber skieieren, hvad skieierens er og Gud hvad Guds er. Vi Nige er ikke af denne Verden.

Medens Pavestirken oplafte sig som Overherre over verdslige Nige, Konger og Føster, idet den brugte Sværdet, saa blev det ved Reformationen atter prædiken! Sværdet skal den verdslige Regiering føre, kirken skal alene bruge det sandelige Sværd, Ordet.

9. Reformationen gav Mennekesne Frihed, individuel og politisk. Vi fandt Frihed har sin Rod i Evangeliet. Her er lfe Træl eller Fæi.

10. Ved Reformationen fik Verden Undervisning for Børn. Den er det vi har at takke for at folkeoplysning, de høiere og lavere Skoler. Pavestirken søgte at holde folket i Uvidenhed, Luther gjorde at for at saa folket oplyst.

11. Reformationen gav os Menighedsang. I Pavestirken stod Presterne og munde, men ved Reformationen blev Kirken en syngende og jublende Kirke. Det kan ikke være anderledes. Der hvor Evangeliet lyder i hele sin Følge, hvor Mennekesne bliver ved kristi blod frigjorte, der maa der være Sang og Jubel.

Lad os takke Gud for disse og alle Beskæftigelse, han overfører os med som en Frugt af Reformationen.

Widnesbyrd om Luther.

Der er mange fremragende Mænd, som har levet siden Luther, som dog ikke var Lutheranere, der har udtalt sig om Luther og Reformationen. Vi vil denne Gang give vore Læserne Anledning til at blive bekendt med nogle af disse.

Jules Michelet, en fremragende fransk katolisk Historiker og Skribent siger om Luther, at han var sandhed den, som atter gjenindstiftede Friheden for alle Tider, som fulgte.

John S. Coadwell siger: Det kan ikke drages i Tvil, at de Principer, som Luther frembragte for, er de fundamentale Principer paa hvilke

vor amerikanske Republik hviler.

Benjamin N. Lossing, velkendt Historiker som døde i 1891: I Kampeens Hede, som siden dengang har været ved, har udviklet sig frie Institutioner, Frihed, Lykke og ret, som er enhver Amerikansk Borgers medhjorte Fæi, det er det samme af hvad Tro eller Beskæftigelse han maatte være.

Hon. C. Winthrop, amerikansk Statsmand, som døde i 1894: Vi er forsamlet her idag (Torsdag den 10 Nov. 1883) for at minde Martin Luther, som mere end noget andet Menneffe, var Redskab i Guds Haand, til at fremsætte det store Værk, som ikke alene reformerte hele Europa, men som ogsaa er den hvem vi skylder Tak for alt vi som amerikanske Borgere nu nyder, og glæder os over at eie.

Hon. Dr. Frederic Henry Hedge, Prof. ved Harvard Universitet: Men dette kan vi med Vished sige, at det vi skylder mest Pris paa, borgerlig Uafhængighed, sandelig Frihed, personlig Frihed, hovedsageligt der er mest karakteristisk i vor ny Englands Aar — det skylder vi denne jusske Reformator, til hvis Minde vi er her forsamlet — Martin Luther, mere end noget andet Menneffe skylder vi Angelstakke Amerikanske vor nationale Uafhængighed, og intellektuelle Frihed.

James Freeman Clarke, Unitarprest og Forfatter: Saaledes staa Luther gienem de efterfølgende Aarhundeder, som den egentlige Ophavsmand af vor Tids Frihed i Tanke og Handling. Luther vil gienem alle Tider blive betragtet som Forskammeren for den menneskelige Frihed, medens Konga vil altid blive betragtet som Forskammeren for Folkets Slaveri.

(Konga var Stifteren af Jesuit Ordenen inden Pavestirken.)

Stem for Initiative Measure No. 3.

Vi tror forøvrigt, at hvis Riksfolket vil løste i Aal og fremme for Initiative Measure No. 3 saa vil Saloonen blive stemt ud af Staten Washington.

Saloonen gjør ingen godt, men gjør uret Stade.

Den ødelægger legemlig og aandelig alle sine bedste Mænd.

Den ødelægger ens Helbred, ruinerer Navn og Rygte.

Den ødelægger Gjertningen, forvansker Skilsmisser, For, Mord, Tyveri og Vedrag.

Den er en Skæffstade for vort Land, og den er en stor Skandale paa dette vort oplyste, frie Amerika.

Saloonen gjør Væen til Forældre-

løse, den følger vore Børgere med Landets engang saa haabefulde Mand og Kvinder.

Stem Salomon ud! Det gjør du, naar du stemmer for Initiative Measure No. 3.

De 95 Theier.

Der var ikke mange Kirker i stridsheden, der kunde roje sig af en større Samling formentlige Helgenlevninger end Slotskirken i Wittenberg.

Naar Allehelgensdag kom, blev de 5000 Melkofier udstillet paa Slotskirkenes altan Udre, og fra nær og fjern strømmede man til Pnen for at saa Del i den rigelige Afslad, der var lovet de fromme Besøgere af disse Helgenlevninger. Højskoleens Værere talte ved saadanne Leiligheder om „det uadødelige Ru, som Helgenhæren fastede over Pnen“, og lærde Digtene sang paa Latin om Slotskirken „Slytsengel.“

Dagen før Allehelgensdag, 1517, efter Saguet ved Middagsstider, da de fremmede begyndte at komme til Pnen, gik en af Universitetets Værere, Augustinermunkens Martin Luther, hen til Kirken og opslag paa dens Dør 95 Sætninger, (Theier), til Optøsning om Afsladens „Kraft.“ Det var ingenlunde et usædvanligt Skridt. Mange theologiske Værere ved Middelalderens Højskoler havde paa Kirkegårderne opslaaet Sætninger som de saa siden havde drøftet i en Skreds af deres jevnaldige; men ingen Theier havde haelt en saadan Betydning, som disse.

Den sædvanlige uradblige Drøftelse i de Lærdes Skreds, der var tilfaldet fra Luthers Side, fandt rigtig nok ikke Sted. Mange af hans Embedsbrødre var enige med ham, uden dog at have stor Lyft til at komme frem med deres Mening. Modstanderne mangtede vel Mod til at brude en Vænge for en Sag, der den Gang var bragt i saa stort Bann. Men de 95 Theier fik en Drøftelse langt ud over de Lærdes Skreds. I korten Dage kom der rundt i hele Tyskland; i Løbet af fire Uger var de blevne Kristenhedens Gie. „Det var som om Englene havde haaret dem om“, sagde en Samtidig. Pave Leo den Tiende fandt, at „Brøder Marthi var et sunst Tolent“, men han havde ikke megen Sans for en saadan „Brøderkelig“ blandt Munk, og andet saa han ikke i disse Theier. Den gamle Keiser Max læste dem med Interesse og større Forstaaelse. „Eders Munks Sætninger“, sagde han til den sachse Udfending ved Rigsdagen i Augsburg, „er ikke at forogte; han

vil saa et artig Spil med Præsterne;“ og han sendte Marthien end Høien, at han skulde passe godt paa Munkene; det kunde nok være, man fik Brug for ham.

De 95 Theier dreiede sig om Afsladens Kraft. Ved Afslad forstod man den Gang en Estergivelse af Kirkestraffe, meddelt af den romerske Biskop, der i sin Egenstaaelse af Kristi Stedsfortræder og Peters Estertalger mentes at være Forvalter af Kirkenes Rigdom paa overflødende gode Gjeringer. I den gamle Kirke var det Skik, at grove Syndere, der var udstødt af Kirkesamfundet, før de kunde blive gjenoptagne ved visse Gjeringer maatte bevise, at det var Alvor med deres Anger. Da Middelalderens Kirke overtog sin opdragende Gjering blandt de nye, til saa uendelige Følgeslag, der havde leiret sig paa Romerrigets Ruiner, begyndte man at forlange saadanne fuldstændige Gjeringer ogsaa af de mindre Syndere, ja af alle. Enhver Kristen skulde mindst en Gang hvert Aar møde i Strikstolen og bekende sine Synder for Præsten. Han fik saa straks Tilgivelse med Bøn til de evige Straffe, som han ved sin Sønd havde gjort sig skyldig til; men de timelige Straffe og Skærmspinen, som han ogsaa var skyldig til at lide, maatte udføres ved Optagelsen af visse „Jaldstjæverter“, navnlig Musikker, Munker og Høite. Det Alvor der kom frem ved at paalægge alle Syndere saadanne „Jaldstjæverter“ gik aldeles tabt, da man omtrent samtidigt fandt paa forskjellige Vættelser, ved hvilke Syndere paa en nem og hurtig Maade kunde slippe fra den langvarige Bod og de besværlige fuldstændige Gjeringer: Penge og Balsarter til hellige Steder og Helgenlevninger blev det vigtigste Middel, ved hvilket man opnaaede en saadan Estergivelse eller Afslad.

Man har fra Middelalderen flere saakaldte Bodbøger, i hvilke det hele er sat i System, en Slags Priskurant, af hvilke Syndere kunde se, hvad Kirken krævede af dem for at fiske dem Tilgivelse for de timelige Straffe.

Kristi Fortjeneste og gode Gjeringer af hellige Mand og Kvinder som formentlig havde gjort mere, end de var skyldige at gjøre dannde efter de katolske Kirkeleders Opfattelse en Stat, over hvilken Kirken kunde roode. Den kunde længe Helgenernes overflødige Fortjeneste til trængende Syndere, og snart begyndte der en ligefrem Afsladshandel. Afsladstrammerne drog rundt og tilbød deres Varer for Penge. Vel stod der i Afsladsbrevene, at Ve-

drøvelsen over Synden og Anger var Betingelsen for Afsladens Virkning, men det glemte haade Strammeren og Følget. Det var forgyveret, at dybere Mander gjorde Jaldstjæverter mod disse skammelige Handel. Forterne og de høie Prælater blev tilbødte i Afsladstrammerens Gavn.

Jagensteds drevs denne Handel mere skamløst end i Tyskland. Pave Leo den Tiende, der trængte til Penge for at underholde sit kostbare Hof og for at kunne tilfredsstille sin Puggelyst, forpagtede Afsladshandelen i Tyskland til Erkebiskop Albrecht af Mainz. Paven og Erkebiskopen skulde ligesom dele det, som kom ind. Det gjaldt at finde en dugtig Afsladstrammer. En saadan fandt man i Dominikanermunkens Johan Tezel fra Leipzig, der allerede havde gjort sig bemærket i Jubelåret 1500. Naar han drog ind i en Stad med sine Afsladsbreve, ringede Kirkeklokkerne og Præsteden og Præstene drog ham imøde. Under Dageklang drog han ind i Kirkerne og plantede sit røde Kors med det pavelige Vaaben foran Høilkeret, og saa begyndte Handelen. Synderne skrevede først; saa betalte de hoved Taksten krævede, og fik saa Afsladsbrevet. Det kostede altid mest for rige Folk og Tilgivelsen var ikke ligedyr for alle Slags Syndere. Tezel sammensignede Paven røde Kors med Kristi Kors, og han raadede alle til at købe Afslad, medens den var at saa. Det var ikke sikkert, at Paven nogeninde senere vilde tilbode saa god og billig Velighed til at saa den.

Luther havde allerede i 1516 hørt om Tezels Markstrigerier, og han fik Lust til med Guds Hjælp at „snaet Gul i Afsladstrømmen.“ Han begyndte at prædike imod Afsladstrammerne og at vise, hvorledes Afsladen stillede Kristi Kors i Skyggen. Da Tezel var i Wittenbergs Nærhed købte flere af Luthers Skattebørn Afsladsbreve og betraaktede sig paa dem, naar de kom til Strikstolen. Luther krev da først Breve til nogle af de høie Prælater og bad dem sætte en Stopper for dette Uvæsen. Taushed og Afvisninger, en overlegen Tone var det eneste Svær han fik. Saa gik han den Veid, der den Gang laa nær for en Doktor i Teologien. Ved sine 95 Theier indbød han den 31te Oktober 1517 den lærde theologiske Verden til en Drøftelse af Afsladens Kraft.

(Bæjntlig efter Dr. Friedrich Nielsen).

Reformationsfest.

Som tidligere bekendtgjort i Pacific Herald holder ogsaa i aar de fi-

re menigheder av den Forenede Kirke og Synoden fælles reformationsfest.

Naar holdes festen i Synodalkirken paa Pontius og Thomas gaderne. East Lake sporvogn til Thomas eller Fremont-Ballard (og andr: Lake Union ruter) til Harrison St.

Reformationsdagen er egentlig imorgen, 31te nov.; men festen holdes Allehelgensdag, næste Søndag (1ste nov.) kl. 3:30. Som sædvanlig hæves da aftenangene i de angjældende menigheder i Ballard jaavelson inde i buen.

Programmet blir godt. Foruden past. Eger, synodens kommissionær og mr. Dalls, forlederen i Jannueliskirken, som begge skal tale, naar vi naar den glæde at høre to nye Skatteprester nemlig pastorenne Storr og Gornitzka. Past. Stettendahl holder aabningsandagten. Stedspresten, past. Stud, leder.

Sang og musik har altid hat en fremstaaende plads ved vore kirkefester, som det sig her og her i en luth. kirke. Der blir sang av et stort fælleskor fra alle fire menigheder ledet skiftevis av mr. Dalls og mr. Tolleson (forleder i S. A.) Selvfølgelig — ved et luth. møde — hanger forsamlingen nogle av vore berlige Salmer, som trykkes i de frit uddelte programmer.

B. E. B.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Guds tjenester i Vor Frelseres Kirke Syd J. og 17de Gate, O. J. Ordal, Pastor. Søndagsskole og Bibelklasse kl. 9:30 Form. Høimesse paa Engelsk kl. 11 og Aftenang kl. 8. Da det er Allehelgens Søndag vil vi fejre Jelt i Aftedning Reformationen. Vi vender Prof. R. A. Kong fra Parland skal holde Reformationstale paa Engelsk. Stedets Presb taler paa Norsk. Vi naar Solosang af Mrs. Ewan Nylin og maatte vil vort Kirkekor ogsaa synge. Alle velkomne.

Luther Guild møder næste Torsdag.

Kvindeforeningen paa Sjindien møder næste Torsdag hos Mrs. Charley Pederson, 1230 East 16th Street.

Den store Bazar var i alle Henseender særdeles vellykket og hyggelig. Mrs. O. A. Stud fra Seattle sang for os den ene Aften. Orkestret fra vort Madam spillet for os den sidste Aften. Miss Florence Johnson og Lydia Sage og Victor Sage var velvillige, som de altid er, og vi fik ri-

gelig og god Musik. Gud velvigne-
de os med det deiligste Veir. Der
var store Jorforamlinger hver Aften.
Kvindeforeningen har et Grund til
at være glad og taknemmelig og
det er den. Gud ske Lov og Tak, som
jaa rigelig velvigner os paa jaa man-
ge Maader!

Mr. Martin Leque, Andrew Vef-
nøfs og Knutson fra Stanwood af-
lagde et kort om end kort Besøg hos
Mr. og Mrs. John Blotow og ved
Prestegaarden. De havde ikke Tid
at komme ind.

Barland.

Akademiet har nu 116 Elever.
Dette er 26 flere end paa samme Tid
ifjor. Holder det frem som det sty-
ner, vil Elevantallet dette Aar
komme til at overstige 200. Næst
var det 183.

Musical Union har nu faaet en Del
af sine Blasinstrumenter og ventler
de øvrige om nogle faa Dage.

Pastor Nøberg er netop kommen
tilbage fra Synodemødet. Pastor
Dorstad ventes ogsaa om et Par
Dage.

Mrs. Lankes Venner vil glæde sig
over, at hun kommer sig lidt efter
hvert. Hun er fremdeles hos sin
Datter Mrs. Doll i Seattle.

Lyceum, Skolens literære Fore-
ning, agter at give en Underhold-
ning Lørdag Aften denne Uge. Den
begynder kl. 7:30. Skolens sam-
tlige Elever og Menighedens Ung-
dom samledes i Kirkens Vajement
forrige Lørdag Aften paa Indbu-
delse af en Del Kvinder i Menighe-
den. Det var en anielig Foramling.
Kvinderne havde sørget for Bevær-
ning og Sherman Clay and Co. i
Tacoma havde sendt ud en pragtfuld
Victrola, som foretog en hel Række
Musikannumere. Skolens Deltager,
som havde spillet ved Vagaren i Ta-
coma, kom ogsaa hjem beintmod Stæ-
ningen af Fjesten og hjalp til at for-
bøje Stemningen med flere Numme-
re.

Reformationsfest vil blive fejret
her Søndag den første November.
Der vil blive forte Løser baade paa
Korsik og Engelik.

Martin Leque, A. V. Vefnøfs og
Mr. Knudsen fra Stanwood, samt
Mrs. John Blotow og Miss Josie
Sovelløfs fra Tacoma afslagde os et
venligt Besøg i Begyndelsen af Ugen.
Mr. Leque gjorde Turen hid fra
Stanwood i Automobil.

Et Møde holdtes Mandag Aften
denne Uge for at behandle Spørgs-
maalet om elektrisk Lysoværk for
Barland. Mr. Hull, en Elektriker
fra Tacoma, havde gaaet over
Grunden og afslagde sin Rapport.

Følge hans Overlæg var der 160
Familier foruden Akademiet og
Barneshjemmet indenfor det posten-
te Strøg. Al naa frem til alle disse
med de nødvendige Redninger og an-
det Tilbehør vilde kræve mellem 8 og
9 Tusen Dollars, eller lidt over \$50
for hver Familie. Men da der er
tiden Udligt til at alle disse kan
blive med, vil Anstalten blive for-
holdsvis større for dem som blir med.
En Hjemmindsfontille blev vedtaget til
at undersøge hvormange er villige
til at slutte sig til.

Mr. A. B. Hitchcock, Anti-Sa-
loonligkants Representant talte her
Søndag Eftermiddag for en pen
Foramling.

Mrs. Lomine Davis og Søster,
Miss Laura Halvorson, afslagde Ven-
ner et kort Besøg. De har begaaet
været Elever ved vort Akademi.

Mr. A. Mittellan har solgt sin
Farm i Poulsbo og tænker paa at
flytte sig et Sten her.

Mr. T. Ollbergsen har Besøg af
Mr. Ho fra Stanwood.

Prof. Doug prædikede sidste Søn-
dag i Seattle.

I Biblioteket lættes der ind nye
Bøger, store nok til at rumme ca.
1,000 Bøger. Biblioteket tæller
nu 3,820 Bøger og vokser stadig.
Venner af Skolen, som har gode Bø-
ger, som de ikke selv har Brug for,
vil gjøre den en stor Tjeneste ved at
forære den disse. Vi kan gjøre godt
Brug af dem her. Nær trænger vi
gode Fortællinger, engelske, norske,
danske, svenske og tyske. Historiske
Bøger har vi ogsaa adskillig Brug
for ligeledes samlede Aargange af
Blade og Tidsskrifter, videnskabelige
og religiøse Bøger med mere.

Miss Smith Belsvill fra Seattle
en af Prof. Vardons Elever afslagde
vor Skole et venligt Besøg. Hun
holder for tiden Skole i Port Or-
ford og besøgte i disse Dage Lær-
mødet i Tacoma.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i Kirken paa 62nd
og Warner St. med Atergang Søn-
dag Form. kl. 11. Søndagskole
kl. 10. Menighedsnæde Mandag
Aften.

Vest Tacoma.

Gudstjeneste Søndag Aften i Jun-
mannel Menigheds Kapel paa No.
14de og Stevens St. Søndagskole
kl. 10 Form. Paa Lørdag den-
ne Uge har Kvindeforeningen sin
Korsfest. Solg af Haandarbejder
Eftermiddag og Aften. God Be-
dættning og Sang. Kom alle og
hjelpl. Menighedsnæde den 3. Nov.
7:30 Aften.

Winlock.

Kvindeforeningen her er beklæd-
t med at hje og brodere Silkequilt-
ter. Den har nylig faaet Ordeet paa
en quilt som skal sendes til Chicago
til Jul. Saa skal det være. Kvin-
deforeningens Medlemmer er Kor-
ster, Svøster, Danser og Hjul-
dæder. Vi har ikke opgivet Haabet om
at faa os Nogle enda. Lørdag næ-
ste Uge møder Kvindeforeningen hos
Mrs. Roe.

Intermountain Kredens og Konfe-
rens møder i Spokane Menighed,
Post A. A. Preuss' Hald, 24-26
Nov. 1914.

Program for Kredensmødet.

Lørdag Aften.

Samtale: En ordr Svøsters Ret-
færdiggjørelse for Gud. Mr. Post.
O. C. Sellsen, Sup. Post. G. J.
Breidolf.

Onsdags Aften.

Gudstjeneste med Atergang.
Erfarings, Form. L. C. Rose.
Supl. Post. E. Jodmark.
Prædiken Post. J. Wællan. Supl.
Post. O. C. Sellsen.

Torsdag Eftn.

Møde med Kvindeforeningen,
Lørdag Aften.

Ungdomsmøde. Udsigelsesstaler
ved de tilstedeværende Præster.

Præster og Delegerer vil behøve
at melde sig til Post. A. A. Preuss,
310 Chandler St., Spokane, Wash.,
mindst en Uge før Mødet. Nabning.
O. C. Sellsen, Sekr.

Portland, Ore.

Det er nok en Tid siden vi lod hø-
re fra os i Adelfe Herold, men vi
er nu her endnu. Og nu har vi
igien i fuld Værløshed, efter at
Sammendragterne og Beretningerne er
forbi.

Pastor Henriksen med Familie til-
bragte sin Ferie i Chinook, Wash., og
de lille sig svært godt der i det si-
lige Klima. Henriksen fandt det var
nok nok at være ude paa Søvel og
faa Tak i den store „Chinook Sal-
mon.“ Da han blev tilbuddet fri Re-
ise fra den Menighed han før betjen-
te i Krumm Grove, Wash., at være
tilfælde ianledning Menigheds 10
Aars Jubilæum, den sidste Uge i Au-
gust, saa resten baade han og Mrs.
Henriksen. Det var en meget bety-
delig Tur og Opholdet med deres
mange Venner var dem til gjen-
siddig Belsigelse. I midlertid saa faar vi
det travelt her, i det Ungdomsfor-
eningen begynder at arbejde for et
surprise party og Lørdags Aften
den 24de Sept. er \$70 indkommet
paa Aften og ved Ungdomsforenin-
gens Møde er Uge og Gamle samlet

Jeg ønsker mig en Plads hos
Gamle eller hos en Enkemand, hvor
der ikke er Værn. Ved Hjelpe Mrs.
Ella Holmes, Clatsop, Minn., R. 1.

THE MUSICAL DEPARTMENT

OF THE

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy
recognizes the great importance of
music as a means of culture and re-
finement, and aims to furnish high-
grade instruction at a very moderate
price.

This department furnishes special
courses in piano, singing, history of
music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the super-
vision of Miss Theodora Aalsen, a
graduate of the Chicago Conservatory
of Music.

Miss Aalsen has had eight years of
experience as a teacher in schools
and is especially qualified to teach
advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses
will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide ex-
perience both in professional and
amateur bands as well as choruses.
It is safe to say that the school will
produce exceptional musical organi-
zations during the present year.

The plan is to render several pro-
grams and if possible complete the
season by making a concert tour.

The class in singing will furnish
material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and
Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons
\$1.50, 18 weeks (1 lesson per week)
\$25.00.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Main 7745

Tacoma, Wash.

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

til fuldt Sæt og Overkastelsen finder Sted ved Siden af et godt Program og god Beredning. Forsamling sammensom Prestefolkene stilles for med gjenfaldigt Haab om god Fremgang i Menighedens Arbeide.

Ved Aaromrødet gjenvalgte Kiel Bjørde som Præsident, R. J. Nelson og C. Vinge er staaende fra før, Professor S. E. Peterson Sekt., R. Smutson, Finanssekretær og Chris. Jacobsen Kassierer.

Mr. Oppegaard, Mr. og Mrs. Wilberg og deres Datter blev mltig optagne i Menigheden.

Kvæden den 28de Sept. lyndes det Sorgens Budskab at Mr. E. Bergesen var død. Han var beklædt med at male et Hus i Nord Portland og saa faldet Stilladsen ned og han faldet paa Fortouget og er død med engang. Bergesen med Familie har tilhørt Menigheden de sytte to Aar, og han var en Tid Søndagskolelærer. Han var 35 Aar gammel og efterlader sig Enke og tre Børn. Deres Hjem er i Nærheden af Kent. Gud trøste de sorgende efterladte.

Kvindesøreningen har bestemt at afholde sin Bazar i Kirkens Basement Lørdag og Fredag den 19. og 20. November. Billetter sælges nu og Programmet vil begynde kl. 7 Aften.

Sangforet øver sig nu til Kongdomstævnet som vil blive afholdt i November. Vi venter da mange fra Silvertown herfra. Vi haade rigtig hyggelig Tid sammen neste Sommer vi var der.

(Fort. fra Side 3.)

Martin Luther.

Saa store, tunge Kampe haade erfundet Karl og umuligeligst efter Guds Ord. Saa istev derfor:

„Dover lignede jeg elendige og foragtede Broder ikke mere et Vg end et Kneffe, som stulde jatte sig op imod Pavens Majestæt, hann ikke alene Kongerne paa Jorden, og den gamle Jordens Krøds, men ogsaa Himmelen og Selvee, om jeg saa maa udtrykke mig, maa lytte og rette sig alene efter hans Vilje! Hvad mit Sjerte har maattet lide og udstaa i det første og andet Aar, og i hvilken Ndmagthed, som ikke var faldt, men af oprigtig Ari, jeg haade vel faldet det Kortvilelse, hvor jeg svævede, af, det vide de fjerre Aander liden om, som med megen Stalshed og Dristighed angribe Pavens Majestæt.“

Da Pavens saa, at han ikke kunde danne Dr. Luthers standhaftige Behendelse med Møgt, søgte han at gjøre det med det Gode og sendte

1519 ved Dr. von Miltitz Aurførsten en indvælt guldne Kofe som Bidnesbrev om sin særdeles Besøgenhed. Ved den guldne Kofe drev imidlertid Aurførsten alene Svog og Spot. Denne pavelige Udfending tiltroede sig ikke at kunne udføre det som tiltroede Overo at føre Luther til Rom om han, som han selv tilfald, havde 5000 rustede Stridsmand; „Al — sagde han til ham — jeg har erfaret forment paa min Reise, at hvor en Aaar paa Pavens Side, der haat vel tre andre paa den anden Side med Pavens.“ Denne Dr. von Miltitz bad Luther venligt om at indfinde sig til en Samtale med ham i Akenburg. Han vilde hjælpe til Fred og lovee ogsaa at bevæge Pavens derfor. Dr. Luther indvilligede gjerne i en laadon Ven, saavidt han kunde gjøre det med god Samvittighed og uden Skade for Sandheden. Von Miltitz freunde ogsaa for sig den sammelige Skriger Tegel, bad ham at holde inde med sin Afsladstrom, og indjagde ham laadon Skæf, at han fort efter føde; og ingen hadde antaget sig denne elendige Mand, som nu saa sig forfædt laade af Gud og Menneker, uden Luther, som sendte et Breve til ham og anbefalede ham ogsaa til Kristi Raade.

(Fort.)

(16.)

Egnedens Kirkebrude paa Stillingslysten.

Et Brev

Med

B. A. K. Carlsson.

(Fort.)

Kvædet af besøgende Skibe har dog før været større. For 3 a 4 Aar siden var der 12 norske Skibe paa en Gang; hermed er det nu forbi, siden den høie Veistofesthold er lagt paa alle Juleforberedelser, formentlig da ogsaa paa norsk Træfald. For Skibet er her indet norsk Skib; et lille og et lidet dansk fra Kapitanen har været her. Paa de derhen kommende engelske og amerikanske Skibe er altid flere eller færre Skandinaver, mange blive her og fore paa stien, saa at man paa alle Dampskibe i Australien vil finde nogle Skandinaviske Matroser, endog Officerer; Skibarten er livlig og besørges af en Række familie, nye Dampskibe af tildeft betydelig Størrelse. Her i Melbourne som andetsteds i store Handelsbyer og Søstæder vil var Menighed have haade sin Stille og sit Arbeide for en væsentlig Del blandt de med Sæen forbundne. Lysaa mit første Rede blev naturligen blandt dem. Jeg som nem-

lig efter 48 Timers Reise, begunstiget af et paa disse Skifter næsten uferdvanlig stille og inaktivt Veir, til Melbournes ydre Gavn, Hobson Bay, Lørdag den 18. Mars kl. 5 Eftm. og gif i Land her paa Præggen i Vandridge, som er Havnebyen, nede ved Jorden, hvor de større Seil- og Dampskibe lægge til, medens mindre Skibe gaa opover Elven Yarra-Yarra til selve Melbourne, der er 2 1-2 Mil fra Sandridge, forbanden dermed med en Jernbane. Jeg gif i Sandridge op til en Nordmand boende nær Bærstet, hvis Adresse jeg havde faaet i Sydney, og trof just en af de saa skandinaviske Familier og en af dem, som i sin Tid havde været med og rejste til Amerika efter Brev, en Familie, som ogsaa har Virke af den herskende aandelige Rød. Her i Sandridge, hvor der næsten er et lidet Settlement af skandinaviske Søfolk, og hvor 8 af de nævnte 16 Familier bo, holdt jeg den første Gudstjeneste Palmesøndag Formiddag kl. 11 i Temperance Hall (for 20 Personer) og Eftermiddag kl. 4:30 i Bethel Samfundshuset ligeaa for 20 Personer. Lørdag Gudstjeneste atter i Sandridge Temperance Hall og Søndag første Gudstjeneste i Melbourne kl. 11 Form. for 36 Tilhørere i N. W. C. A. Hall, et meget bekvemt liggende, rummeligt og godt lokale, som af Sekretæren velvillig blev mig overladt (jeg medbragte Giffen og Card fra den i min Reiseberetning nævnte Rev. Damon paa Honolulu). De 3 følgende Søndage efter Søndag Gudstjeneste i Melbourne Form. og i Sandridge (Bethel) Eftm. Besøget i Melbourne er steget til 60 og i Sandridge til 25. Sandridge Folk gaar naturligvis ogsaa op til Melbourne, en hel Jernbaneforløp følger dermed. Resten alle Besøgende ere naturligvis Mandfolk. Kvædet har ikke oversteget 5. Første Søndag holdes foreløbig Samfundsmøde, og fremlægges Udskrift til Konstitution om Eftm. i Sandridge efter alles Tilfømming, saa Melbourne Folk kunne ogsaa ventes der. Nærmere Beretning, naar Mødet er holdt. Her i Kolonien Victoria bor mange Skandinaver i Mine-distrikterne og Jærningslaubbakkerne. Jeg har maadt enefte derfra, en dansk Familie har været berneede til Afters. Jeg gier i næste Raaned en Reise med Jernbanen til nogle Stæder inde i Landet. En dansk Mand her fra Melbourne, Josef Hansen, som har været 3 Aar i Concordia Seminar i Springfield, Ill., er just kommen tilbage og bragte Omsæinger fra San Francisco og Amerika. Han skal forløbig arbejde blandt Tyller-

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Kassierer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.
Baalsen, H. E., Silvans, Wash.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
Blikkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
Attie, Wash.

Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 425.
Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Bureka, Nevig, T. L., Teller, Alaska.
Brolvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Eger, Rev. O., 4925 Wallingford Ave., Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.

Seattle, Phone North 2823.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland Wash
Phone 7884-J-3.

Helleksoa, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lana, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Mala 4278.

Otterson, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.

Pedersen, Rev. N., 1297 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Proun, Past. H. A., So. 310 Chandler St. (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.

Proun, O. J. H., 2919 Palema Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Sandmel, A., Port Madison, Wn.

Skonhøvd, M., Stanwood, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silvertown, Oregon.

Wenberg, Osear, Beatyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

ne her og søge at bringe den næsten opløste belyndelsestroer Menighed atter sammen; han kan ikke prædike Dansk. Der er en stor unionistisk Menighed iblandt Tyskerne. Jeg har gjort Præstens Bekendtskab, han er Formand i den unionistiske Synode."

Pastor Carlsen skriver fremdeles i sit Brev til Menighederne i Amerika:

"... Allerede tidligere har Forsøg været gjort paa at grunde en skandinavisk-lutherisk Menighed i Melbourne, og saafort det gav Anledning til vor Australia Mission og ellers er lærerigt fornuftelig fordi det giver Juddel i den aandelige Rød og Korfommenhed samt Forholdenes Samfælskab og Arav, saa vil jeg fortælle fremstille, hvad jeg har bragt i Erfaring desangående.

Pastor P. O. Jacobsen, nu Præst for den tusse lutheriske Menighed i Christi Church, Nu Zealand, var den Gang Præst i Germantown, Victoria og betjente tillige den lille Belyndelsestroer tusse lutheriske Menighed her i Melbourne. Den store tusse Menighed er nemlig reformert og unionistisk; den var stiftet af en Mand ved Navn Goethe (der siden kom til Sacramento i California og bode nogle Aar tilbage i Mexico), dens nuværende Præst hedder Herlitz en Mand, der siges at have gode Gaver og Kundskaber, men er uden al konfessionel Holdning; han er Præst eller Superintendent for den saakaldte Victoria-Synode der kun ligger de 7 første Aar af den Augsburgske Konfession gjælde for sig. Dens Præster er for det meste udgaaende fra Basel. Pastor Jacobsen, der tilhører den belyndelsestroer Australia-Synode, hvis Hovedstade er i Adelaide, kunde tale noget Dansk og forstigt: Jaavel i Melbourne kom i Whiebuerne omkring i Victoria, hvor han paa sine Reiser kom at samle Skandinaverne og prædike for dem; en dansk Mand, der med megen Agtelse jaavel blandt sine Landsmænd som blandt Tyskerne var og saa Medlem af Pastor Jacobsens Menighed og hjalp ham trodsigen jaavel i denne søn i at samle Skandinaver. Paa den Tid fik alle Kirkeansunds Menigheder paa Ansigning en Saggegrund til Gave af Regjeringen mod Fordigtelse til at holde den i Orden og lade den inden en vis Tidfrist bebygge med en anselig og sammelig Kirkebygning. En Skandinavisk Korering blev nu dannet, man ansøgte Regjeringen om en Saggegrund; der og blev ansigt paa et ret smukt, men noget afbildes Sted i den vestlige Del af Voen. Forrelig kom dog intet Videre ud heraf; et større Skandinavisk Røde under Konsulens — en Engelf-

mands — Forsæde blev uden Frugt, da naturligvis nogle udtalte sig mod Sagen, dels af fritankerfse, dels af andre Grunde; saa gaar det, naar Kristi Fiender saa Lov at føre det store Ord i en firkelig Forsamling. Den følgende Dag saa man en offentlig Erklæring i Dagbladene fra disse Stæde om, at Skandinaverne ingen Kirke vilde have eller behøvede — en Erklæring, der valte adskillig Dvigt og just ikke var stillet til at bringe Følt store Tanker om Skandinavernes Fædrelandssind eller Kristendom. En liden Kreds opgav dog ikke saa let Sagen; et Par danske og svenske Kvinder henvendte sig kristelig til den svenske Princesse Louise, der nemlig var bleven dansk Kronprinsesse, med Anmodning om den høie Dames Bistand til en Præsts Udendelse hjemmefra; paa denne Henvendelse skal intet Svar være indløbet, maaske er Brevet aldrig naaet frem til sin Bestemmelse. Derpaa skrev en Mand fra Stavangerkanten, tidligere Skolelærer hjemme, til sin fornufts Soqnepræst; denne henvendte sig saavidt jeg ved, jaavel til Missionsfælleskabet som til Synodkommissionen, uden at det førte til Noget, og henviste endelig Brevskriveren til Pastor Ottosen af vor Synode i Amerika, og saaledes kom Rødræbet os for Fre; saa blev Pastor Jacobsens trofaste og mæltommelige Arbejde dog til Slut ikke uden Resultat.

(Fortf.)

"Faderbor."

De fleste bruger denne bøn; men saa betænker alt det, som indeholdes deri. Kom derfor og hør paa Samtalen derom i

Sions Lutheriske Kirke
1727—56de Gate,
Ballard, Seattle,

10de til 12de November 1914.

Tag Sporvognene No. 23 eller 28 til 17de Ave.

WEDDING STATIONERY

Printed or Engraved
See my samples and get
my prices

FRANK M. WALLER Printer,

Cor. 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-73 Parkland, Wn.

Tirsdag:

Klokken 2 andagt ved stedspresten, past. V. E. Vergeien. Samtale om „Indledningen" og „første bøn." Past. V. Høstet fra Parkland indleder.

8 o'clock (in English): Devotion led by prof. J. U. Xavier of Parkland Academy.

Topic of conversation: „Second and Third Petitions" of the „Lord's Prayer", introduced by Rev. S. A. Stub, Seattle.

Onsdag:

Klokken 10: Andagt ved past. E. S. Nordgaard fra Everett. Samtale om „fjerde bøn", indledet ved pastor D. Sagoes af Tacoma.

kl. 2: Andagt ved past. R. Xavier fra Parkland.

Pastoralprædiken ved Rev. prof. A. Mikkelsen fra Ellensburg.

Samtale om „femte bøn", indledet ved past. D. Forge fra Vancouver, Canada.

kl. 8: Missionsmøte og Ungdomstevne. Andagt ved pastor E. Rasmussen fra Burlington.

„A word to the young people", by Rev. G. Lane of Bellingham.

„Norge, som jeg saa det", Past. W. A. Christensen fra Stanwood.

„Our Christian Schools", Praj. R. J. Song, principal Pacific Lutheran Academy.

„Indremissionen", Past. O. S. Oedal fra Tacoma.

Offertoptas til indremissionen. Wellem talerne sang og musk.

Torsdag:

kl. 10: Andagt ved past. O. S. Kaberg fra Parkland. Samtale om „fjette og syvende bøn" indledet ved past. O. Eger av Seattle.

kl. 2: Aftergang med skriftetale av past. S. E. Baalson fra Silvana. Samtale om „slutningen" av „Faderbor" indledet ved past. Sandmel fra Port Madison.

Slutningshilfen ved fredeformanden og stedspresten.

„Buget Sound" Steds av den norske Synode, Past. O. Sagoes, formand, afholder dette samtalemøte og indbyr alle at deltage. Vægmænd indbys til at deltage i samtalen.

Menslys gjæster melder sig til: Reception Committee, 1727 B. St. 56, St. Seattle, Wa.

Gud velsigne dette møte.

Fixtures

Supplies

E. B. ELLINGSON
PLUMBING

Get prices before you buy.

Parkland - - Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Viell, Ernest Lester, Geo. G. Williamson, Directors.

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

108 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 292—A 2352
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Dyplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasser
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.